

A Dunabot kalandjai Törökországban

Az emberek többsége már a közelgő karácsonyi ünnepekre hangolódott november végén, nem így a pozsonyi magyar gimnázium robotika-csapata. Minden szabad délutánjuk és hétvégéjük a Duna utcai robot, a Dunabot robot fejlesztéséről és programozásáról szólt, és minden gondolatuk a törökországi Izmir városa körül forgott.

Az országos versenyt megnyert, elsős gimnazistáinkból álló Robotosock nevű csapatunk – Baráth Bence, Schlosser Imre és Vanda Maxim – ugyanis a robotika-világajnokságra készült, a világversenyen a RoboMission kategória szenior korosztályában képviselték Szlovákiát. A csapatot segítették az országos versenyen részt vett másik csapatunk tagjai, Bús Zoltán és Nemes Máté is.

Útleveél nélkül

Végre elérkezett a várt nap, és 2024. november 27-én nekivágtunk a nagy útnak. A pozsonyi reptéren találkoztunk, egy közel egész napos út állt előttünk. Nagyon izgultam, hogy vajon minden gond nélkül sikerül-e felvinni a robotot a repülőgép reptérébe, mert nagyon sérülékeny, és darabokban nem szeretttük volna elvinni, mert többórás munka újból össze-

A pozsonyi Duna utcai magyar gimnázium csapata is ott volt a döntőben, amelyben mintegy 500 csapat mérte össze tudását

(Fotó: MTAG)

székeket, és odajönnek a vendégekhez is. Aki nem szereti a macskákat, jobb, ha nem látogat el ide.

Nagyon fáradtan, de élményekkel teli érkezünk meg a pozsonyi reptérre vasárnap 16.45-kor. A sok munkának igazán meglett az eredménye, fantasztikus öt napon voltunk túl. Ezzel azonban nem zárult le semmi, mert a WRO jövőre is vár ránk, 2026-ban a döntőt Szingapúrban rendezik.

Köszönettel tartozunk a szlovákiai verseny szervezőinek, Hanesz Angelikának és Hanesz Zoltánnak. Azt pedig, hogy részt vehettünk a törökországi döntőn, az iskolánk mellett működő szülői szövetségnek, valamint volt diákunknak, Gál Józsefnek, a Microcomp cég alapítójának köszönjük meg, hiszen az utazásunk anyagi háttérét ők biztosították.

Bertók Euridike
informatikatanár

volt, mivel útleveél nélkül utazhatott a kis robot, így elmondhatjuk, hogy a Dunabot szárnyakat kapott.

Öreg este volt, mire megérkeztünk Izmirbe, az óránkat is át kellett állítani, mert két órával többet mutatott az izmiri időmérő. Autóbusszal mentünk a szállásunkra. Így már sötétben ugyan, de azért láttuk Törökország harmadik legnagyobb városának fényeit és az Égei-tenger partját.

A nap fénypontja

Másnap reggel ismét autóbusszal szállítottak minket a verseny helyszínére. Útközben láttuk a város hirdetőtáblái is a WRO-versenyt hirdették. A megmérettetés egy nagy épületegyüttesben volt, ahogy kiszálltunk a buszból, már megtapasztalhattuk az esemény nagyságát, mert rengeteg emberrel találkoztunk. Megkerestük a verseny helyszínét, és a fiúk kipróbálták a robotot a pályán, mivel az első nap a próbafutamokról és verseny megnyitásáról szólt. A megnyitó világversenyhez méltó rendezvény volt. Megtudtuk, hogy több mint 80 ország vesz részt a versenyen, kb. 500 csapatból került ki a döntő mezőnye, több mint 3000 személy találkozott Izmirben. Volt nagyzerű török táncosok által bemutatott nemzeti tánc, de számunkra a fényt a szlovák zászló színpadra vitele olt. Ugyanis ez a megtisztelő feladat

a Duna utcás fiúkra hárult a megnyitó végén. Ez nagy élmény volt mindenkinek. Persze a hangulat is felemelő volt, minden résztvevő tapsolt, és lengette a saját zászlóját a nézőtéren is. Mire visszaértünk a városba, ismét késő volt, így nem tudtunk a festői tengerparti sétányon végigsétálni. Természetesen ezt nem is bántuk, mivel már a másnapi versenyen járt minden gondolatunk.

A nagy megmérettetés

Pénteken nagy izgalommal indulunk, bízunk abban, hogy a robot teljesíteni fogja a feladatokat. A verseny jó hangulatban zajlott, minden csapatnak szurkoltak a kísérők, és izgalommal figyelték a robotok mozgását. A nap végén megnézhattuk a csapat által elért eredményt: a tábla közepén találtuk a csapatunk nevét. A verseny feszültségét a nap végén megrendezett Friendship Night nevű rendezvényen vezethették le a fiúk. Szólt a zene, megköstölhattunk különleges török süteményeket, és voltak különféle játékok is. Fáradtan, de élményekkel telve tértünk vissza a szállásra. Még várt ránk a legnagyobb megmérettetés, ami egy teljesen új feladat teljesítése volt.

Az utolsó nap a robotnak egy olyan feladatot kellett elvégeznie, amit a fiúk csak aznap tudtak meg. Erre itthon nem lehetett felkészülni,

és még a megoldásra adott idő is limitált volt. Ettől tartottunk a legjobban. A fiúk megállták a helyüket, és nagyon jól teljesítettek, 104 csapatból a 60. helyezést szerezték meg. Ebéd után a 2024-es World Robot Olympiad (WRO) döntőjét látványos és érzelmekkel teli záró- és díjkiosztó ünnepség koronázta meg. Az esemény nemcsak a versenyzők számára jelentett óriási élményt, hanem a robotika és az innováció iránt érdeklődő közösség számára is inspiráló találkozási lehetőséget biztosított.

Ismerkedés Izmirrel

A záróünnepség után volt egy kis időnk a város megtekintésére is. Körülnéztünk egy török piacon, majd elsétáltunk a Konak térre, és megnéztük Izmir jelképét, a híres óratornyot. A város festői tengerparti sétányán lévő éttermek egyikében vacsoráztunk. A legérdekesebb tapasztalat a rengeteg macska volt, amelyek szinte minden sarkon, parkban és utcán felűnnek. Izmir mediterrán éghajlata ideális környezetet biztosít a macskák számára. Az emberek kedvelik és elfogadják a jelenlétüket a mindennapi életben. A városlakók és az önkormányzat is gondoskodik róluk. Gyakran raknak ki eledelt és vizet az utcákra, a parkokba vagy akár a saját lakásuk közelébe is. Senkit nem zavar, ha a vendéglőben elfoglalják a

Megnézték Izmir jelképét, a híres óratornyot is

(pexels.com)